

[Hartvig Frisch.]

og mange andre vigtige Love har nødvendiggjort, er der nu i denne Sal gennemført og vil blive gennemført ogsaa i det andet høje Ting en Lov om Merindkomstskat og Tilægsskat, og jeg kan sige fra Regeringens Side: endelig, for under sidste Landstingsvalgkamp var det slet ikke usædvanligt, at Talere baade fra Venstre og de Konserverative stod frem over for Befolkningen og haanede denne Regering, fordi den beskyttede Millionærerne; paa mine Vælgermøder har jeg været ude for den Agitation, at man hævdede, at de to Regeringspartier lavede Millionærer og beskyttede Millionærer! Dette Dobbeltspil gik saa længe, man samtidig gennem Landstinget kunde hindre, at der blev gennemført en Merindtægtsbeskatning. Men nu, da Forslaget blev lagt paa Bordet, da de ærede Partier skulde vise, hvad der var Meningen, og om der var Mening i den Agitation, de havde drevet, da de skulde tage Standpunkt, viste det sig, at baade Det konservative Folkepartis og Venstres Sympati naturligvis var hos Millionærerne, her var den virkelige Sympati, Sympatien hos Oppositionen, stærkt levende. Til Genæld svigtede Sympatien over for Lovforslagene om de uden for Ægteskab fødte Børn og i ikke mindre Grad over for Svangerskabslovgivningen, skønt, tror jeg, jeg kan sige, den højtærede Justitsminister var gaaet meget vidt paa dette meget ømtaaelige Omraade, netop for at skabe en Lovgivning, hvorom alle kunde samles.

I Forbindelse med min Omtale af Svangerskabsloven vil jeg gerne understrege, at dens meget vigtige Forudsætning er betydningsfulde sociale Love, der maa gennemføres, og hvortil vi afventer Svar fra Befolkningss Kommissionen. Ligesom mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Fru Nina Andersen, gjorde i sin Ordførertale, vil jeg gerne endnu en Gang over for de Partier, der gik saa stærkt imod Svangerskabsloven, pege paa det store Ansvar, de har paa draget sig, og som i høj Grad vil melde sig, naar vi kommer til de Foranstaltninger, som det senere, naar Befolkningss Kommissionens Betænkning fremkommer, vil blive Lovgivningsmagtens Sag at træffe.

En Mærkesag for Regeringspartierne har ogsaa været Ophævelsen af de frivillige Korps, som Regeringen allerede havde fore-

slaaet i 1929, men som hidtil var strandet paa Landstingsflertallets Modstand. Jeg ved, at der er Medlemmer i denne Sal, som har betragtet denne Ophævelse af Korpsene som en Slags Anklage mod disse og som en Slags Dom over dem. Denne Betragtning er ganske urigtig. Vi her i Rigsdagen er ikke Dommere, men vi er Lovgivere, og uden at rette nogen som helst Anklage mod de bestaaende Korps og uden paa nogen Maade at betvivle deres Idealisme er vi i vor gode Ret til principielt at tage Afstand fra frivillige Korpsdannelser og at give Love ud fra denne principielle Opfattelse, og det er det, der er sket.

Som den sidste Mærkesag vil jeg nævne Loven om Tillægsjord til Husmænd. Den vil, som bekendt, ikke blive gennemført i den Skikkelse, hvori den er foreslaaet af Regeringen, da Oppositionen har benyttet sin Ret efter Grundloven til, som den selv udtrykker i sin Betænkning, at bringe alle til Raadighed staaende Midler i Anvendelse. Regeringen har derfor udsat Afgørelsen om dette vigtige Punkt i Lovforslaget. Sagen vil vende tilbage og finde sin Afgørelse ude hos Vælgerne, men jeg kan allerede nu udtale, at Spørgsmaalet om Jordfordelingen i Danmark i den kommende Tid med større og større Styrke vil melde sig. At vi her i Danmark har omtrent den samme Jordfordeling som paa Frederik VI's Tid, er en Tilstand, som for Ungdommens Fremtid paa Landet ikke lader sig opretholde, hvad enten man ser Sagen fra et teknisk, et økonomisk eller et socialt Synspunkt.

Jeg vil saa gerne vende mig til den Række Love, som ifølge selve deres Indhold og deres Omraade skulde have Betingelser for at samle alle Partier, dels fordi vi alle er i lige høj Grad interesserede paa disse Omraader, og dels fordi Regeringen ved Udformningen af Lovforslagene har taget vidtgaaende Hensyn til fremkomne Ønsker. Dette gælder i ganske særlig Grad Skoleloven. Forslag til en Skolelov havde allerede tidligere været til Behandling her i Rigsdagen, og det nye Lovforslag blev fremsat af den højtærede Undervisningsminister i en Form, hvori netop tidligere Drøftelser havde sat sig meget betydelige Spor, saa betydelige Spor, at vi hørte Ordføreren for Partiet Venstre, jeg kan sige